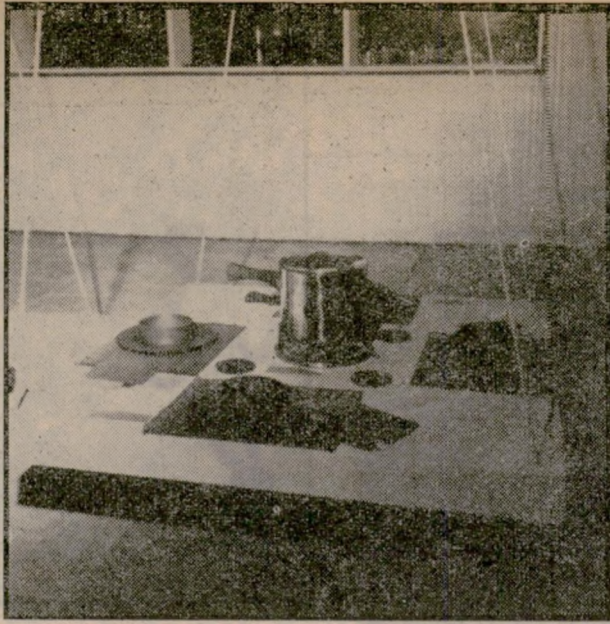

בדים לקישוט

הם בדי בטיק מ' צוידים ביד ב' מית לוינשטיין — ומיועדים לתלייה על הקיר. התקרב לשפת המדרכה. נהג המיכלית, ש' חשב שהוא מבקש טרמפ, זו יותר לאמצע הכביש. באותו רגע הגיע הבחור לשפת המדרכה, רץ ונפל ישר מתחת לגלגלים האחרונים של המיכלית. הנהג, שהבחין ב' מתרחש מבעד למראה הקבועה על דלת המכונית, הסיט את ההגה שמאלה בחזקה, כשהוא בולם את המכונית בחריקה. "לא יכולתי להסתכל על זה. נסעתי משם. כשחזרתי כעבור חצי שעה, כבר היתה במקום המשטרה."

תאונה או התאבדות? חוקרי ה' משטרה, אשר ניסו לפענח את נסיבות מותו של דניאל, נוכחו עד מהרה לדעת כי הם עומדים בפני התעלומה אשר ספק רב אם ימצאו פעם את פתרונה.

צעדם הראשון היה לברר מה בדיוק קרה בביתה של אביבה. היחידה שהיתה מסוגלת לספק גרסה זו היתה, כמובן, אביבה עצמה.

סיפרה אביבה: "הייתי בבית לבדי, פת' אום שמעתי דפיקה בדלת. ניגשתי ופתחתי אותה. החוקרי ביר כביסה. בפתח עמד צעיר ושאל אותי אם העזרת בבית. שאל' תי מה הוא רוצה ממנה. הוא אמר לי ששמו רונן ושאמו רוצה שהעזרת תעבוד גם אצלה. עניתי שאני חושבת שהעזרת לא מעוניינת בעבודה נוספת. ואו, לפתע, סגר את הדלת ברגלו והתקרב אלי. הוא הת' חיל לחבקני. נבהלתי והתחלתי לקרוא לעזרה. באותו רגע הרפה ממני ונמלט מבעד ה' דלת של המטבח."

הסברה הראשונה שהועלתה בחשבון על' ידי חוקרי המשטרה היתה — התאבדות. בשכונה כה קטנה כאפקה, אשר אהירת המוסר ויחסיהם שכונות בה נקבעים במתכונת המדויקת של פייטון-פלייס המפורסמת, עושה לה כל שמועה כנפיים. רכילאים אל' מוניים דאגו לנפחה ולהסיף לה פרטים, בין בזדון ובין בתוס'לב. מחנה אחר טען שדניאל התאבד מפתח הבושה שתגרם לו אם ייתפס. מחנה שני טען שנהרג בתאונת דרכים כאשר חשב כי ג' אי ברודפים, ונח' פו לחצות את הכביש.

"את האמת לא ידע איש", אמרה השבוע אמו המזועזעת של דניאל. "הוא לקח את סודו עימו."

נוער

צעיר מדי

בשעה שחוקרי המשטרה היו עסוקים בפיתרון תעלומת ה'מות באפקה (ראה לעיל), החרידה את מושב ביצרון, שליד ג'ריבנה, טרגדיה נוספת. היה זה מעשה התאבדותו של אחד מתושבי המקום, גד לבקוניה (17), בן למשפחה למורת סבל, אשר בנם ה' אחד נהרג מפצצה מצרית כאשר נסע בול' חמת השחרור לקנות קרח בסיבוב ביל'ה, ואילו ביתם השנייה טבעה בימה של חולון. גם כאן לא היה איש מסוגל להבין מה הביא צעיר עליו ומוכשר לצעד יאוש זה. **מקומית מיוזבליים.** ג', שסיים את בית'הספר העממי בהצטיינות, המשיך את לימודיו בבית'הספר התיכון ברחובות. חב' ריה, שלא נרתעו מלגלות את הערצתם ל' השני, העניקו לו את הכינוי "הגאון".

כאשר סיים ג' את לימודיו הוליס לל' מוד רפואה. הוא ניגש לבחינות עז' בטרם מלאו לו 17. בדיוק לפני ראש'השנה קיבל לפתע מכתב תשובה. "אנו מצטערים מאוד", נאמר בו, "אך מספר המקומות (המשך בעמוד 21)

בישול על השולחן

נעשה בעזרת הפתיל שמתחת ל' סיר הנחושת. מערכת הכלים על השולחן הם כלי עץ דניים. השולחן בתערוכה תלוי בעזרת חבלים לתקרה. רה שדרושה עזרה, כשלפתע חלף על פניה צעיר בריצה. "מה קרה?" קראה לעבר הצעיר, לאחר שזיהתה אותו כדניאל. "דרושה עזרה?" דניאל לא השיב. הוא המשיך לרוץ ב' מעלה הכביש הצר, במנוסת בהלה. בינתיים המשיכו צעקותיה של אביבה ל' נסר בחלל. המהומה סביב החלה גוברת תוך שניות. מבלי לדעת למה ומדוע, זנחו שני גננים, שעבדו בסמוך, את עבודתם, החלו לרדוף אחרי הצעיר. כעבור שניה ניתקה ממקומה מכוניתו של ד"ר משה מיזשורי, שחנתה בחצר הסמוכה, הצטרפה אף היא לרודפים. פועל'בנין, שעבד בקר' בת מקום, התניע את אופניו, הצטרף אף הוא אל קהל הרצים.

המחזה דמה אותה שעה לרדיפת'לינץ', אלא שאף אחד מן הרודפים המשוהבים לא ידע, בעצם, מה עשה הצעיר הבורח. אולם הבורח היה פיקח מהם. הוא גמא את עשרות המטרים, שהפרידו בינו לבין קצה הכביש, נעלם בשדה, המשתרע משני עברי ערוץ מסילת'הברזל תל'אביב'חיפה. כשהוא מוסתר בשטח מת, המשיך דניאל בריצתו לכיוון גשר תל'ברוך.

תחת הגלגלים. שניות מספר לאחר מכן, כאשר דניאל כבר היה על הגשר, התקרב למקום ארי עציוני (15). ארי, שהיה על אופניו, לא ידע על המתרחש. הוא יצא מביתו באפקה, בכיוון תל'ברוך, מספר אדו: "ראיתי מישהו עומד על הגשר ומסתכל למטה. מעבר למעקה. כש' התקרבתי אליו, ראיתי שאני מכיר אותו. לא ידעתי איך קוראים לו, אבל הכרתי אותו מהשכונה. מפני שהיה בערך בגילי. הוא המשיך ללכת לאורך המעקה בעצ' בנית, כשהוא מתכופף מדי פעם למטה. לא ידעתי מה הוא עומד לעשות, ולכן המשיך תי לנסוע על אופני כשאני מסובב מדי פעם את הראש אחורה. מאחורי, במרחק של כמה מטרים, נסעה מיכלית גדולה של דלק. המיכלית עלתה על הגשר והתקברה למקום מולו עמד הכחור. "או התחולל הכל במשך שניות. דניאל

עמוד מוזאיקה

נקישוט לחדר. ה' עמוד הוא רק חלק מתעשיית קישוטי המוזאיקה הנאים המיוצרים באילון.

של ביתן הארכיאולוגיה, והסכמנו בליבנו עם המארגנים, כי ארונות'המחים מתקופת הורדוס משתלבים להפליא במסגרת כלים נאים — דירה נאה. אם כי גם מבקרים אהרים תהו מדוע אין עליהם מחזירים.

הגענו לאגף דירה נאה של מינהל השיכון במשרד העבודה. פירמידת ענק חשפה ב' פנינו מה שעד עכשיו נראה לנו כה מיט' תורי, שדירה טיפוסית מורכבת ממלט, בלר' קים, שאלטרים ואפילו מסמרות ברזל.

צילומי ענק, שחשדנו בהם שהיו בשימוש אינטנסיבי בבחירות, סיפרו לנו על האיש השמן והרשע שהעז להטיל ספק בפיתוחה של דימונה. הוא קיבל עונש ועכשיו הוא תושב דימונה מאושר — בתימונה. התעמקנו בחמשירים של ידי מנוסי על הציורים של אשתו צילה, שהתאמצו לתאר את מחשבי העירו, "צופים בטימטא בניינים / חלון מול חלון ובפנים... / כשגברת כרמון / פתחה צווארון / קרצו לה עיני השכנים." או: "ה' צפיפות. הלכלוך. השאון / מררו את חייו של כרמון / והנה הוא גילה / כי ישנה גאון / לה / השיכון החדש — פתרון."

הולנו דמעות בביתן מלאכת מחשבת מובחרת, כשנודע לנו שלא יהיה לנו העונג לתלות אצלנו את איציה ממבוש ואשתו אביבה, מפני שהם דורשים הרבה כסף. אבל חלפנו בשמחה בסוליות שסיעות על פני האגף לעיצוב המודר — בפני שהיה סגור. **סכין משוחררת.** אוצר המלים שלנו אול כשעמנו אילמים מול כוסות הזכוכית הפשוטות והנפלאות של הולמגארד. קערות העץ של דירבר, ואריות עשויים חבלים של בויאסן מדנמרק. גברת אחת הזכירה את "חרסנית נעמן" כשעמדה מול האגרסל של פון לינגרד. קיחנו לראות את סכין המטבח השימושית אקסלנט משחרר על צהורה. ומפני שלא היו מדרוכים גישהנו יחד עם צפינו שומרון, מהמחלקה לפירסום של התערוכה, למה משמש הכלי החשוך שבשולחן מספר שלוש. לאחר מחשבה ממו' שכת זכינו לשמוע שזו בטח לא ממלחה. אבל מה זה יכול להיות — ולמה זה לא כתוב בקאטאלוג?

זילולנו באריגים האירופיים התלויים, ו' קבענו בפאטריוטיות שגם אם מישהו יואיל פעם אחת לנהג אותם, יוכלו להתחרות בקושי בטקסטיל שבביתן הישראלי הסמוך. יחד עם כולם תרנו לשווא אחרי הדירה הנאה שהובטחה לנו. קיבלנו הבטחה חגי' גית שנמצא אותה בתערוכה של השנה הבאה. אם כן, מה זכות המוסרית של הכלים הללו להתנפח על 305 אלף מטרים מרובעים כשאפשר לצמצם אותם למחצית הביתנים?

הביתן המסחרי הישראלי הזכיר לנו שוק מבובל אם כי בלי זבובים ובלי מחזירים על המוצרים. התערוכה הזאת החרימה ב' חוצפה, גם את האשה הנאה השייכת עוד מימי חו'ל למכלול כלים נאים — דור נאה. **אנה עי' הספה.** שריר בודד ממנה יצאנו על הספה הכתומה של דור לעווה באגף המסחרי המגושם. אנה אולנד בעלת המחשוף, שהוא המוצר השימושי ביותר בכל האגף, הציגה את עצמה כאדריכלית בת 28 ממשרד בל'מנפלד את חיוקיה, ונציגת דור לעווה. היא קבלה מרות על יחס המבקרים אליה, טענה שלא מתייחסים ברצינות לדור לעווה. השאלות המוסריות ביותר שהיא זכתה לשמוע עד עתה היו: "אפשר לקנות את הכורטא יחד אתך? הקומפלט הזה כולל אותך? האם המחיר יקר בלעדיו?" אפשר לשבת לידך ולנסות

היא רק חלק ממערכת שירותים שלימה מצבע זה המוצעים למכירה באגף המסחרי הישראלי. יוצא דופן אמבטיה בצבע ירוק, אסלה, ביזה וכיור לרחצה.

אמבטיה ירוקה